

A ESTE LADO DEL MUNDO

Espanya, 2020

Direcció: David Trueba

Intèrprets: Vito Sanz, Anna Alarcón, Ondina Maldonado, Joaquín Notario

"...EL MUNDO EN TUS MANOS"

David Trueba en la seva ja llarga filmografia ha anat creant un estil i una manera d'explicar històries a través del cinema que son inconfusibles, agradables, entranyables, tristes, evocatives... La majoria d'elles tenen com a protagonista a un personatge de vegades patètic, indecís o indecisa, constantment dubtant del que ha de fer o dir; observadors i aparentment tranquils o tranquil·les; sensibles i curiosos, de vegades perdedors... Aquets personatges que comento els poden trobar amb la Lola Cercas, la periodista de *Soldados de Salamina* (2003); també a l'Antonio, el professor

d'anglès de *Vivir es fácil con los ojos cerrados* (2013); o el venedor de productes cosmètics de *Casi 40* (2018), per posar alguns exemples.

Una vegada més David Trueba sap trobar els diàlegs adients. Les converses son properes, normals, reals. Semblen espontànies com

si els hi surtis de dins, son totalment creïbles i per aquest motiu, en alguns moments en algunes converses, al igual que el protagonista, l'Alberto, Berto pels amics (molt ben interpretat i creïble Vito Sanz) ens quedem sorpresos i una mica acollonits del seu contingut.

A este lado del mundo ens trobem amb una història en què aparentment no hi passa res, però hi passa molt; que passa lentament, com si no tingués pressa, però té el ritme necessari perquè l'espectador vagi entrant en materia i arribi a entendre el que passa, al mateix temps que ho va desvetllant el protagonista.

Una història que comença amb la mort de la mare (el pare fa temps que va morir) i amb el notari que els hi llegeix el testament a ell i a les seves germanes. L'acomiadament de l'empresa en la que hi treballa d'enginyer, però al mateix temps li ofereixen un treball (provisional) a Melilla. El treball consisteix en potenciar la seguretat i al no accés a les valles, muralles que fan de frontera amb Marroc. I aquí es com juntament amb el protagonista descobrirem l'altra costat del món i ho farem de la mà d'un memorable personatge anomenat Nagore (amb una fantàstica interpretació d' Anna Alarcón), una guardià civil, que mai la veurem amb uniforme i que li farà de guia per aquest nou món, mal explicat i incomprès com és el de la immigració i la força que tenen aquesta gent en voler marxar de la misèria i saltar els impediments que els hi posa el "mon civilitzat". En un moment de la pel·lícula, podem sentir la frase "Vallas para ricos contra los pobres". Trueba, ens ensenya com si fos una mena de "documental" la situació que viuen els transfronterers; però el que més l'interessa és la visió dels que els vigilen, els controlen o dels que vivim a l'altra costat. Però també hi ha una història d'amor, una història de voler ser pares; moments de dubte de seguir o no. També de rebel·lia i empenyament i un final sorpresa, que no desvetllarem.

Una vegada més, com he dit, sembla que Trueba no ens explica res, o no gaire res, però ens explica molt, molt més del que de vegades veiem en una primera visió.

Guillem Terribas

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona

